

NIEPUSZCZON (1) *praet pass pf*

N sg m niepuszcz(o)n.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Któremu zabroniono przystępu, nie dopuszczony [do kogo]:

Szereg: »zahamowan a niepuszczon«: Gdzye by thełch [...] załthal tham połła nałchego yłzbi bil zahamowan a do nyego nyepvłczon nyebil [lege: był], thedi łzam przed łzya lyłthi odda. LibLeg 11/136v.

Cf PUSZCZONY

KW